

התאורה נורו בחלקן מהאדמה, וחלקן ממטוסים. הפלסטינים ניסו לפגוע בנורים ולהוריד אותם לפני שיתפוצצו. במערב העיר נאמר לנו, כי מכיוון שהעיר מנותקת מחשמל, הם שמחים שהישראלים מספקים להם תאורה. צה"ל נוקט מדי לילה בלוחמה פסיכולוגית, כשהוא מפעיל גם קריין שקולו נשמע למרחוק, הקורא לתושבי ביירות לעזוב את העיר.

חזיון אור קולי כך מכנים הלבנונים בצד המזרחי של העיר את פצצות התאורה, שמשליך צה"ל מדי לילה על הרובע המערבי. את התמונה הזאת צילמה ענת מעל מרפסת דירת הגג של איש הטלוויזיה הגרמנית, גראלד ארנץ ואשתו, אנג'לה. החזיון התחיל בסביבות השעה 12 בלילה. פצצות

הצד השני של המטבע

המינימלי, השותות מרטיני ליד הברכה של מועדון ליאכטות המפואר בג'ונייה. רק מי שחבר — ומי שחבר הוא מי שעשיר — רשאי להיכנס למועדון.

במועדון יש יאכטות, שלא היו מביי שות את המארינה דל ריי המפורסמת

שתבוא ותיקח אותם לאלכסנדריה, או ללרנקה. המאושרים, העשירים שילמו בקי שיש ויצאו ראשונים. כעת נשארו ה־ אומללים, העניים חסרי־השיניים.

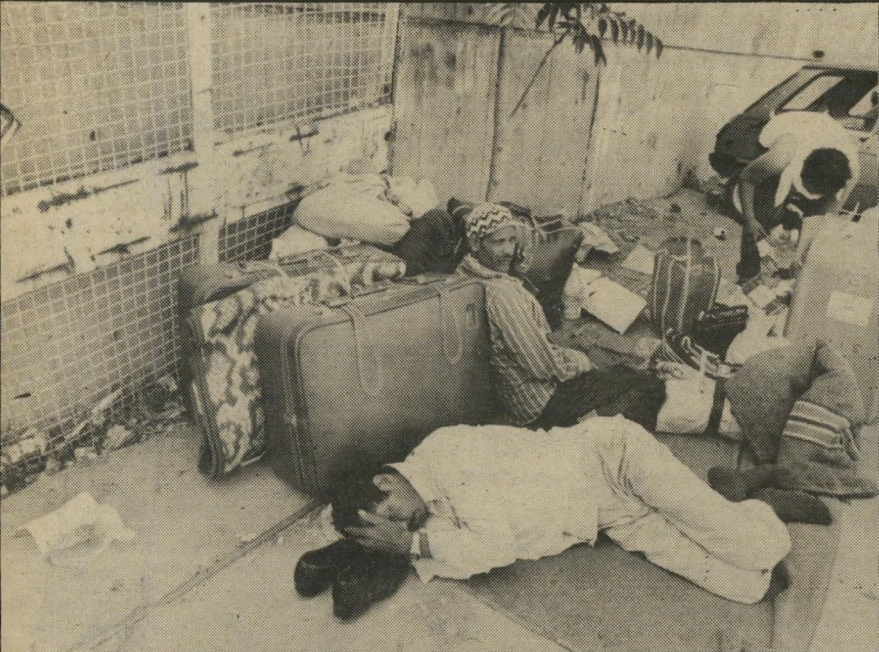
רק גדר מבדילה בין הפליטים האומל־ לים ובין החתיכות המשגעות בביקיני

תנור־האפייה. לאחרים כמה מיוודות ולא יותר. רבים מחזיקים בידיהם מכשירי טרגזיסטור ענקיים, כאלה האהובים על השחורים בניו־יורק. מוסיקה מחרשת־ אוזניים נשמעת מכל עבר.

מה עושים? מחכים, מחכים לספינה

במרחק מטרים ספורים, זרוקים פליטים אומללים על החוף, ממתנים לאוניות שיקחו אותם מלבנון. לאן — הם לא יודעים.

מטלסליהם ארוזים. אחדים לוקחים עי־ מם את המקרר, את מכונת־הכביסה, את

היאכטות נמצא נמל־ג'ונייה, שם התמונה אחרת: עשרות פליטים, ברובם מצרים, שוכבים על הריצפה, כשכל מטלסליהם ארוזים והם ממתנים לספינות שתוצאנה אותן מלבנון. העשירים כבר עזבו, נשארו העניים, שאינם יכולים לממן את נסיעתם.

ג'ונייה: חתיכות ופליטים שתי חתיכות במועדון היאכ־ סות ממחרות אל המים. החתי־ כות לבושות בביקיני מינמלי ובביגדיים אופנתיים. במרחק מטרים ספורים ממועדון